

PŘÍBĚH

ČAROSTŘELEC

Včera večer jsem vypočetla, co v jizbě pro čeled' povídal o tom člověku jeden myslivecký mládenec.

Je vysoký a silný jako strom, má zčuchaný vous a stou svou dlouhou ručnicí podniká celodenní výpravy po lesích. Z těch, co tu v rovině žijí, zahlédl ho jen málokdo, ale myslivecký mládenec ho viděl zblízka tak jako já tebe — a on a nikdo jiný spáchal tu vraždu.

Našli mlynáře v lesním houští u Bělé poblíž obrazu Panny Marie, tam co se dělí cesty, a neměl na těle žádné jiné poranění než díрку po malé kulce ve spánku, a kulky tak malé nepoužívá nikdo jiný než ten pytlák.

Pak říkal ještě něco, to ale je až příliš bezbožné, aby to mohla být pravda.

„Ano?“

„Že ten člověk jen tak střílí, a vždycky zasáhne toho, na koho si myslí.“

„Jak můžeš poslouchat takové řeči,“ řekla Klarisa velice vážně, „to je bohapusté rouhání. Jak by Bůh, všemohoucí pán vesmíru, mohl připustit takové divy, když dojistá chce, abychom i nadále věřili tomu, jak uspořádal svět, tak jak je to přece naší povinností a naší radostí.“

„Já tomu taky nevěřila,“ řekla Johana upřímně, „ale jak jsem tak naslouchala a viděla, že naše děvečky téměř zbledly, přejela i mě husí kůže, a vzdor tomu, že jsem chtěla jít, poslouchala jsem dál, co říká.“

Vylíčil všechno tak živě, i ty všechny lesy tam nahoře, nesmírné a neproniknutelné, že ty naše jsou proti nim pouhé zahrádky. Prý uprostřed těch lesů leží krásné černé čarovné jezero a kolem něho se tyčí podivuhodné skály a podivuhodné stromy a vroubí je kolem dokola

povídka

vysoký hvozd, v němž od stvoření světa doposud nezazvonila sekýra.

Myslivec říkal, že zatím ještě nepronikl tak hluboko, aby došel až k té vodě, ale že napříště to udělá, a že nosí u sebe posvěcenou stříbrnou kulku, aby zastřelil toho pytláka a vraha, jen ho zahlédne; olovu totiž prý odolá.

„Tak proč to už neudělal,“ řekla Klarisa, „když ho už několikrát uviděl, jak říkáš? — Vidíš, jsi důvěřivý blázeň, a ten mládenec je chvástavý taškář, co by rád, aby se všichni třáslí hrůzou, a on tak vypadal jako o to větší hrdina.“

Na tvém místě bych to byla vůbec neposlouchala. Ten chlap je asi jen takový neškodný střelec — nebo takový člověk zhola a vůbec neexistuje; protože všichni, co se kdy octli v těch lesních končinách, nacházeli vždycky jen krásnou divokou krajinu samý zdravý květ, bylina a nádherný strom, kde žijí nesčetní neznámí ptáci a živočichové, ale není tam nic, co by budilo sebemenší podezření o tajemném střelci.“

„Ale ve Zvonkové teprve docela nedávno potok vyplavil pozůstatky kančí lebky, a v ní vězela taková malá kulka.“

„No, tak už toho nechme,“ řekla Klarisa s úsměvem, „kvůli všem těm svým lesům, jezerům a hnátům a myslivcům máš tuhle na té růži ošklivý cípek.“

Johana, která byla právě ve věku, kdy v myslu naplno bují všelijaké loupežnické a kouzelné fantasmagorie, nehodlala tak snadno uhnout od tématu, ovšem Klarisa už se nedala přimět k návratu, a tak se rozhovor stočil k vyžívání, jelikož Johana hájila tu svou porouchanou růži, a vedl si s důsledností, jaká posléze dospívá k tanci a k umírání, k válečným přípravám, k levanduli, k zavařenině a ke kometám.

398

SIHÁČEK

listopad 2022

CO SE STALO

Jak to zvládáme

9. 11. — stále přes den svítlo slunce. Schůzku jsme začali venku a dokončili v klubovně.

Příběhy z Pravěku pokračují. U jeskyně se objevil šavlozubý tygr — i tygra bolí zuby. Sek a Zula se pustili do zubařského řemesla. Chvilu to trvalo a vyžadovalo dost síly, ale nakonec se oba zuby podařilo tygrovi vytrhnout.

Sourozencům další pomůcka pro hry — zuby se daly použít jako meče. Po přesunutí do klubovny jsme provedli souboje s našimi meči.

Provedli jsme prostorovou úpravu klubovny. Pomocí židlí vytvořili improvizovanou síť a pustili se do přehazované. Hráli jsme hadrákem do dvaceti, na dva sety.

Následoval úkol na koordinaci a odhad. Se zavazanými očima jsme měli přijít ke stolu a sfouknout svíčku. Starší osazenstvo bylo rozverně, a tak cíl se podařilo splnit jen Sebovi a Matějovi, ostatní podpalovali klubovnu... :- (

Před závěrem jsme si zahráli ještě hru s mincí. Tady naopak ti mladší nedokázali v klidu udržet dlaně na desce stolu a tím napovídali soupeřům, že u nich mince určitě není... Před zakončením jsme si rozdali »nové číslo« oddílového časopisu.

16. 11. — bylo zataženo a v čase schůzky mžilo. Schůzku jsme strávili v klubovně.

Nejprve jsme si pověděli další příběh z pravěku. I v pravěku se našly skupiny, které by si rády přivlastnily to, co patří druhým. Na naše neandrtálce zaútočil kmen Vaj-Vaj. Přilétli na tryskových pterodaktylech a bombardovali kokosovými ořechy. Sek nalezl řešení, jak se bránit. Do pterodaktylich dutých kostí nasazoval utěsněné šipky a mocným fouknutím trefoval létající útočníky. Postupně jsme foukali na visící balónky. Ostřili šipky, které byly otupené nárazy a brzy se zbytky všech balónků porouchaly k zemi.

Protože i na začátku příštího roku je v plánech Uzlařská regata, vyzkoušeli jsme se zlepšit v rychlosti vázání. Postupně jsme vázali ambulantní a dračákové »4«.

Pak jsme cvrkali z různé vzdálenosti, a pokoušeli se, aby se kameny zastavily na největších číslech. V dalším čase dostaly roli naše myšičky. Zpočátku vedoucí, a potom nejlepší hledači, je umístili v klubovně tak, aby byly vidět. Jako poslední jsme si sedli kolem stolů, a zahráli si »klepanou«... Před zakončením jsme si rozdali »návratku« k sobotní výpravě a snažili se pochopit úkol s bakteriemi »z posledního Siháčku«.

WEB: www.volny.cz/sihasapa
vyšlo: 23. 11. 2022

Ilustrace: Testérka fotky: Canon G7X
e-mail: sihasapa@centrum.cz

autoři vydání: Michael a Pavouk (tel. 605 150 727)
příspěvky: Michael

půlčik

podzimní výšlap

19. listopadu jsme se vydali na podzimní výšlap do Beskyd. Tentokrát do oblasti Ostrý - Velký Kozinec. Když jsme v září plánovali, nečekali jsme, že zažijeme mráz i sních. Na přírodu jsme však malí páni.

„Bylo nás pět“, takže jsme vynechali veřejnou dopravu. Výšlap to byl pěkný, i když náročný.

sedátka

první keška

místo začátku

stylová sedátka

občerstvení

zimní krajinou vzhůru

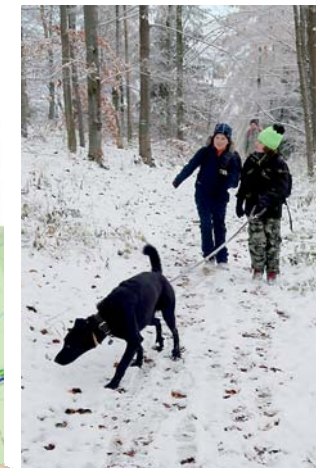
pokřujeme

bylo nás pět

na kozinci

zpět na začátek

